

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apere Marția, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Propagandă papistașă.

II.

În vara anului 1890, o fetiță din România, care era pusă pentru studiu în o mănăstire a călugărițelor papistașe aici în Sibiiu, s'a prezentat la oficiul nostru parochial din Sibiiu-Cetate, și i-a descoperit, că voește să facă trecerea la biserica romano-catolică, cerând testimoniu oficial despre această insinuare în sensul articolului de lege 53 din 1868, care regulează trecerile religioase pentru cetățenii Ungariei.

Oficiul nostru parochial a observat fetiței din părinți ortodocși, că ea nu pôte face trecerea fără consensul părinților, nu o pôte face cu provocare la articolul de lege 53 din 1868 deore-ce acela privește numai pe cetățenii Ungariei. Și-a exprimat totodată și convingerea, că nu se va afla oficiu parochial romano catolic aici în Sibiiu, care o asemenea trecere să o considere de legală.

Fetița a replicat, că după cât dânsa scie, în sensul statutului organic al bisericii noastre ortodoxe române din Ungaria și Transilvania dacă un Român ortodox locuiește 6 săptămâni pe teritoriul unei comune bisericesci, de jure devine parochian.

Conversațiunea la dorința acelei fetițe se purta în limba germană.

După ce au trecut 14 zile fetița din nou s'a prezentat la oficiul nostru parochial însoțită de doi martori, din nou și-a descoperit dorința, că voește să treacă la biserica romano-catolică, și au cerut testimoniu oficial. Oficiul parochial și acum și-a făcut observațiunile dela prima însuare.

Preste 3 zile oficiul parochial dela biserica romano-catolică din Sibiiu trimite oficiului nostru un act oficios de cuprinsul, că tinera fetiță Cantilli e primită în biserica romano-catolică pe baza articolului de lege 53 din 1868

Nu a fost datorința noastră ca presă se cercăm legalitatea acelu act.

Stam în fața unui fapt împlinit, și a noastră datorință era să denunțăm casul publicului celui mare, spre a nu se mai repeți.

Am spus deci, că institutele de călugărițe sunt pericol și bisericesc și național pentru noi românii ortodocși.

În special am făcut apel la publicul mare din România să ocolască asemenea institute, care cu asemenea efecte se presintă.

Avem noi în Sibiiu pentru fetițe școle mai bune ca internatele dela mănăstirile de călugărițe, în cari fetițele se cresc în legea părinților lor, se ne ferim deci de institutele streine, cari instreineză inima fetițelor noastre și de cătră biserica străbună, și de cătră națiunea română.

Notița scurtă, ce o am luat în anul 1890, a aflat resunet în România, unde tocmai era în curgere un puternic curent de propagandă catolică.

Un amic al nostru sub impresiunea casului denunțat de noi serie articolul, pe care-l publicăm mai jos.

Au trecut de atunci 8 ani, în acești 8 ani multe s'au întemplat.

Cetitorii nostri vor percurge cu deosebită atențiune cele ce le-a scris „Baba-Novac” în 1890, și vor medita asupra lor și până când noi vom veni cu unele reflecțiuni.

Numele autorului e bine cunoscut publicului, care cu atențiune a urmărit desvoltarea afacerilor bisericesci din România, fiind „Baba Novac” unul dintre cei mai buni cunoscători și de oameni și de desvoltarea lucrurilor în biserica din România.

Éta articolul din cestiune:

București, 9 Iunie.

Stégul sub care luptați cu atâta credință și tărie pentru apărarea și promovarea biseriei noastre naționale mă îndemnă și pe mine a mă înrola alături cu D-Văstre, și a-și fi satisfăcut, dacă aș putea contribui cât de puțin sfintei cauze ce o urmăriți.

Căci cu durere trebuie să mărturisesc, că ați când biserica catolică latină și împărăstie mrejele sale, noi, românii ortodocși nu posedem afară de prețuitul D-Văstre diar, nici un diar politic, care se pledeze cu atâta râvnă și se apere cu atâta succes biserica,

care ne-a conservat națiunea și a cărei misiune înaltă o prevedem și pe viitoriu.

Notița ce o ați publicat într-unul din numerii premergători sub titlul: „Efectele creșterii în institute străine”, prin care ne avertați, că o copilă de român din România plină de fanatism infiltrat a trecut la religiunea romano-catolică, ne-a surprins într'un mod de tot neplăcut.

Cei drept acest cas în sine nu ar fi de așa mare importanță. Cine a pătruns însă mai adânc în desfășurarea evenimentelor din urmă pe terenul religios politic nu va hesita a-i da însemnătatea cuvenită.

Biserica catolică lucră cu plan și sistematic pentru lățirea catolicismului. Bine se fiu înțeles, a „Catolicismului latin” cu toate „dependențele” lui căci greco-catolicismul n'a putut să se afirme până acum, încât oamenii dela noi să-i pôtă da vre-o însemnătate.

El se privește chiar de gr.-cat. de periculos, și acesta o recunoște și dl Dr. Lucaciu afirmând în „Revista sa Catolică” care cu atâta afabilitate ne-o pune la dispozițiune nenorocitul Dr. Radu următoarele:

„Noi românii greco catolici suntem chiar între jurstări de acestea (e vorba că sublimul catolicism se degradă la uneltea a răutății și nesciinței omenesci „R. Cat.” Nr. 1) și ne simțim tare jigniți în desvoltarea noastră firească chiar pentru că mulți dintre puternicii dilei uneltesc cu sf. religiune între noi pe contul conștiinței noastre etc.”

Mijlocele, cu cari s'au încercat până acum au fost mai mult recrutate dintre străini și în special italienii se priviau de poporul misionariu care se înredacinase între „poporele schismatice ale Orientului” și în special la poporul român, esercițiul religiunii catolice. Acesta s'a făcut până acum pe încet, încât biserica catolică la noi părea mai mult pasivă, căci ori câte însușiri comune avem cu acest popor, totuși românul a rămas neatins de otrava, ce i se prepara.

Acastă împrejurare n'a putut să lase indiferenți pre cei-ce pururea vênăză după spiritele oamenilor. Ei au început prin broșuri volante, prin reviste periodice și prin jurnale politice să accelereze și forțeze spi-

ritul de propagandă și proselitism între poporele „schismatice” și să susțină între ele o continuă agitațiune. Profesorul de Kernaeret a publicat un faimos apel în „Revue de l'Eglise Greque Unie” ca să se întregescă „haina cea necusută a lui Christos, ruptă în două prin schisma orientală”, *ér Dl Dr Lucaciu, care la Dvăstră trece de mare român, e de părere și insistă, că această propagandă a apusului, se treacă ca pe calea naturală prin români cătră Orient, fiind convins, că așa mai fără zăbavă se va ajunge la scop*.”

De câțva timp s'a format în Paris așa numita: „Association pour l'union des Eglises”, în al cărui comitet de direcțiune s'au ales printre cei mai fanatici propagatori domnii Dr. Radu și Dr. Lucaciu. Activitatea acelei asociațiuni se va îndrepta cu totul asupra orientului și noi vom ave de aici încolo să ne măsurăm cu o biserică catolică militantă în România.

O altă această și cu deosebire pe acel motiv, că Monsignorul Palma, arhiepiscopul latin de București a fost, așa dîcînd, ridicat din funcțiunea sa sub pretextul neajunsurilor sanitare. Adevărata cauză a acestei aparițiuni însă este a se atribui activității sale, care de loc nu mulțamia promovarea intereselor catolice. Titlul de episcop în partibus s'a conferit părintelui Const. de St. Luc ales din ordinul passionistilor, și carele sub numele de msgr. Costa va conduce oficiul purtat până acum de mgr. Palma. Toți sperăză, că msgr. Costa va desvolta o activitate mai energică ca antecesorul său, și fiind dînsul recunoscut pentru zelul și meritele sale câștigate pe acest teren, consacrațiunea sa în biserica sf. Paul, precum scriu și foile franceze, s'a făcut mai mult în secret, ca nu cum-va să provôce reacțiune în părțile noastre.

E remarcabil că activitatea, ce și-o inaugurează în noua sa funcțiune, cade în timpul regimului junimist, ale cărei principii pentru cosmopolitismul religios sunt recunoscute, și așa monsignorul Costa nu va întâmpina din partea regimului prea mari obstacole mai ales că nici cei din sferele cele mai înalte nu se uită cu indiferentism la proselitismul catolic.

Dl Dr. Radu, trimis dela Blaș, și carele de atâtea ori s'a espus batjocurei publice, s'a încuibat ca un scâete rîu în București și

FOIȚA.

Plângerea

Sânței mănăstiri a Silvașului din eparchia Hațegului din Prislop.

(Urmare.)

După această pișătorile*) au găsit, Unde și s-ta lavră Tismana s'a zidit, Unde și móscele s-tului se găsesc, Și minunile i-se vestesc. Deci dela s-tul Nicodim s'a făcut Tutorul de obște început. În țera românească la multe zidiri Biserici, schituri și mănăstiri**). A două lavră Cozia Mircea o au zidit Și s-tul Nicodim o au sfințit. Dintre acele zile bune și norocite Multe biserici și mănăstiri sunt zidite, Prin totă țera românească

Și în totă cea moldovenescă, Și aici în Ardeal sunt multe Dintră aceea vreme făcute De domnii și de boierii țerii româneseci Și de ai țerii moldovenesti, Și atâtea de multe sunt Cât nu le pot scrie întru acest cuvânt. Dîc numai una cea mai alésă din toate Carea au fost în glóte Din Belgărad metropolia, Scaunul țerei și țaria, Pre carea o au zidit Michaiu Vodă vitezul cel prea vestit Mare și frumósă cu totul de petró Și fôrte bine întemeiată. Și dintră acesta se arată Că era pravoslavie adevărată. Întru aceste trei țeri și o credință Dréptă întru sânta Troiță. Atunci D-șeu bine au voit, Și eu a două óră m'am înorit*)

*) Dacă mănăstirea Silvașului s'a prenoit la 1520, de cătră domnița Zamfira, atunci ea își are începutul în primele decimii de ani ale seculului al XIV adevăc înainte de 1442. Acesta o dîcem fundându-ne pe chrisovul Domnitoriului Vladislav al Valachiei, care ne arată, că mănăstirea Apele, séu a Silvașului, fundată de cătră s-tul Nicodim mai pre urmă de a Silvașului, își are începutul la 1342.

De o dómna mare și vestită, Zamfira cea pururea pomenită, Fata lui Moise voivod în București, Din némul marilor Băsărabesci. La anul cinci sute douăzeci peste o mie, Mi-au pus a două óră temelie Nouă frumósă de petró Prea fôrte înfrumșetată. Și cu zid încunjurată M'au înzestrat cu moșii, Cu sate și cu vii Și cu odóre m'au împodobit Întru tot desevêșit. Apoi după sântul Nicodim a urmat Tismenei s-și fiu fată m'au închinat Și așa cu a lui D-șeu bună vrere Am stat multă vreme în putere, Cu tot Ardealul în bună credință întărită De nici un eres clătită Și atunci un tinér óre-care din sat, Numele lui Ioan s-lui Nicodim au urmat Din lume și din rudenii cu totul au eșit Și aici la minte au venit Întru o stâncă chilie și-au făcut În carea slujind, lui D-șeu a plăcut Și pe el după sfêșșit D-șeu l'a proslăvit. Pescera și acum se găsesc

Și chilia sfântului se numesce. Érá după óre-care întemulare Cu a lui D-șeu înainte apărare Rudele sfântului cele din sat Móscele cu totul le au ridicat Și în țera românească le-au adus La óre-care mănăstire le-au pus*) Însă la neamul lui pururea se pomenesce Fiind-că și o pârțică din móscele lui se găsesce

Până aici s'au împlut Cuvântul cel din început Aici istorie pentru mine grăită, Că am fost bine norocită. Vrênd să arăt ce se grăesc Acum de mirare mă uimesc. Nu sciu de unde se încep, Și a grăi nu mă pricep. Să fac o jalnică povestire Pentru mine s-ta mănăsfire A Silvașului cea vestită Acum pustie și răpită.

(Va urma.)

*) Noi nu cunoscem relicvile acestui sfânt.

lucra ca mare fanatism pentru lăfărea bisericilor latine, er colegul său matador, Dl. Dr. Lucaciu, care are o eternă recunoștință și ilimitat devotament pentru magistrul infalibil al bisericii catolice nu numai îi stă în ajutoriu, dar din atitudinea, ce o observă pe aici, pare mai fanatisat, chiar decât nenorocitul Radu.

În fața acestora e ușor de înțeles, pentru-ce ne a surprins într'un mod atât de neplăcut notița D-văstre și pentru ce trebuie să dăm acelui cas importanța cuvenită. Acești propagatori cercă toate mijlocele, ca se ne desbina, precum, durere și D-văstre sunteți desbinați, pare că nu le e destul cu ura confesională, ce se poartă cu atâta pasiune la D-văstre și care a provocat atâta amărăciune și conflicte.

Și ei s'au gândit, că mai ușor își ajung scopul, dacă vor recruta mijlocele dintre elementul român, vor cresce fetele pre cari așezându-le pe mânăstiri se facă propagandă în spiritul catolicismului. De aceea cred, că nu voi fi indiscret, dacă în numele mai multor amici ai mei, cărora de asemenea le dăce la inimă păzirea și apărarea sfintelor noastre așezăminte, Vă cerem ca se faceți mai multă lumină și să ne spuneți jertfa, care a picat în mreja paiașengului vânător de suflete.

Și acum un ultim cuvânt: Nu se simte necesitatea la noi, ca bărbații competenți se afle mijlocele de rezistență contra acestei cerbiciose îndrăsniri, care tinde a ne sfășia între noi, a ne ingenunchia biserica strămoșească și a ne falsifica dogmele? Nu simte oare presa noastră necesitatea de a pași hotărât contra scrierilor, cari arunca cu tină pe pristolul bisericii noastre naționale, dela altarul căreia curge hrana, ce ne oțelește în lupta noastră pentru existență? Nu simte necesitatea, ca se se facă chiar propagandă contra tendențelor meschine, pentru-ca nu mai pe urma se ne căim, caci n'am fost la locul nostru la timp?!

Să lucrăm pentru mărirea neamului prin biserica noastră națională!!

—Baba—N.—

Teritoriile de limba în Boemia.

Amintirăm, că cel mai nou ordin de limbă în Austria, emis de repășitul cabinet Gauch în 28 Februarie, regulează afacerile de limbă în Boemia prin un sistem de trei, împărțind adecă întreaga țară în teritorii curat germane, curat cehe și mixte. Diarul german „Bohemia“ din Praga publică acum o statistică despre cercurile judecătorești din Boemia și pe baza acesteia face următoarea împărțire: Cu totul sunt 219 cercuri judecătorești, dintre cari 75 sunt curat germane, 104 curat cehe, 27 mixte cu preponderanța Germanilor, er 25 mixte cu preponderanța Cehilor. Funcționarii din cercurile mixte sunt îndatorăți a cunoște perfect ambele limbi.

Diarele germane sunt în contra acestui sistem, ținând cu cerbici la statul quo ante, la supremația germană. „Bohemia“ numitul diar german scrie următoarele:

„Nouele ordinațiuni de limbă sunt pentru germanism mai periculoase decât ale lui Baden, căci aceste sunt mai precante, periculul în ele este mai latent“.

„Ostdeutsche Rundschau“ despre Meghiari. În numărul seu din 10 Martie, diarul „Ostdeutsche Rundschau“ din Viena, organul germanilor naționali vorbește la loc de frunte despre iubileul maghiarilor ce se proiectează ex-offo pe ziua de 11 Aprilie. Arătând bazele subrede pe cari se întemeiază acest iubileu al unei țeri, în care 3 părți a locuitorilor băjbăie de nemulțămire și suspină de prigonirile neumane, — numitul diar continuă astfel:

„Se vedem însă, cum se mai prezintă țara coronei S-tului Stefan la finea deceniului al 5-lea dela sancționarea legilor liberale. Puternicii dăile nu sunt în stare a se bucura de viața lor. Omul vinovat începe a tremura de grăză. Ei știu, că rădăcina puterii lor este terorismul cel mai nefast, știu că făcându-se bunăoară alegeri dietale juste, puterea lor politică ar dispăre ca un castel aerian și pentru aceea se simt atât de nesiguri. Ei mai bucuos șar ni-

mici pe toți dușmanii interni numai ca maghiarismul lor de puțină valoare să iasă învingător. S'ar folosi bucuos și de mijloce rusești, dacă ar ave o Siberie la îndemână. Ba ei ar pune în lucrare și streangul și ghilotina, — da, dacă n'ar fi aici și Europa, care iute ar pune sfârșit acestor nădrăvanii.

„Stările actuale în Ungaria sunt desolate. Drepturile politice ale tuturor acestora, cari nu vor se trecă sub stindardul taberei maghiarisaților ovrei și a întregului bagaj de renegați, — sunt nimicite. Pe toți acestia îi cuprinde cu multă — dragoste procurorul, gendarmul și polițistul. Cea mai murdară reacțiune în toate unghiurile. Pretutindeni unde sunt maghiarii la putere se ivesce decadența moralului public și mărtea libertății. Într'adevăr această țară este ajunsă în stadiul cōcerei. Secerișul va urma de sigur, deși într'un mod cum Maghiarilor nu le va conveni... Și între împregiurări de aceste ei cutăză se iubileze!“

Invităm pe cei ce cu atâta pompă și alaiu serbează mâne. în 15 Martie orgiile revoluției din 48 să cetască articolul lui „O. D. R.“, pōte se vor mai calma!

Șaguna

și

dotarea clerului.

(Urmare)

III. Pentru institutul clerical și pedagogic, cu durere sunt silit a mărturisi, că în privința obiectului acestuia momentos de abia sau făcut până acum un ce mai mult de cât nimic, pricinile pentru ce așa puțin sau făcut să ved din premiese. Și fiindcă propunerea mea nu e ca se scriu Eremiadă, pentru aceea trec la obiectul meu și zic, că eparchia mea are lipsă de un institut teologico-pedagogic.

Și de vreme ce institutul acesta, precum arată însuși numirea lui, va să fie o școlă, unde să vor pregăti tinerii pentru treapta preoției, și pentru deregătoria dășării, aflu de lipsă, a propoșea aici atenția Marii Tale la două lucruri, și adecă la cheltuielile care sunt de trebuință pentru ridicarea, înzestrarea, și la susținerea acestui insitut și la numărul elevilor, cari se vor cresce în aceea.

Lipsa înființării a unui astfelu de institut în eparchia mea, este un ce afară de totă îndoiala. Eparchia mea cu toate mijlocele sale, care le-am atins mai sus, nu va fi dōră în stare a realiza lucrul acesta, din care pricină sunt silit a recura la mila Înaltei noastre stăpâniri.

Pentru lămurirea cheltuielilor, aflu cu cale a însemna, că eparchiei mele trebuie pe astădată și adecă:

1. pentru zidirea și înzestrarea unei biserici catedrale . . . fl. 400,000.—
2. pentru zidirea și înzestrarea residenței episcopesci . . . „ 200,000.—
3. pentru zidirea și înzestrarea institutului teologico-pedagogic . . . „ 300,000.—
4. pentru zidirea și înzestrarea casei corvortorie . . . „ 20,000.—
5. pentru rădicarea zidirilor acestora are lipsă de locul cel gol în Sibiu numit „Zulguș“

În sumă fl. s. m. 920,000.—

Pentru lefele personalului institutului, adecă unui director, a unui vice-director senior-profesor, a patru profesori pentru sustentația elevilor, și pentru lefele slujitorilor are să

În anul I.

Pentru interniți	Pentru externiți
1. pentru directorul institutului . . . fl. 3000.—	fl. 3000.—
2. pentru doi profesori a 100 fl. . . „ 2000.—	„ 2000.—
3. pentru 25 elevi a 150 fl. . . „ 3750 a 100 fl. 2500.—	
4. pentru slujitori . . . „ 500.—	—
	fl. 9250.— fl. 7500.—

În anul II.

1. pentru director . fl. 3000.—	fl. 3000.—
2. pentru 4 profesori . . . „ 4000.—	„ 4000.—
3. pentru 50 elevi a 150 fl. . . „ 7500 a 100 fl. 5000.—	
4. pentru slujitori . . . „ 600	—
	fl. 14100.— fl. 12000.—

În anul III.

1. pentru director . fl. 3000.—	fl. 3000.—
2. pentru 4 profesori . . . „ 4000.—	„ 4000.—
3. pentru un senior profesor . . . „ 1500.—	„ 1500.—
4. pentru 75 elevi a 150 fl. . . „ 11250.—	„ 7500.—
5. pentru slujitori . . . „ 700.—	—
	fl. 20450.— fl. 16000.—

În anul IV.

1. pentru directorul fl. 3000.—	fl. 3000.—
2. pentru un vice-director, care ar fi și profesor . . . „ 2000.—	„ 2000.—
3. pentru un senior profesor . . . „ 1500.—	„ 1500.—
4. pentru 4 profesori . . . „ 4000.—	„ 4000.—
5. pentru 100 elevi a 150 fl. . . „ 15000.—	„ 10000.—
6. pentru slujitori . . . „ 800.—	—
	fl. 26300.— fl. 17500.—

Și fiind-că personalul institutului ar fi compus din bărbați harnici, bine meritați, cari ar înainta și indignității bisericești, pentru cari am pomenit și la toia 14 deci acestia ar constitui împreună si sfatul episcopesc precum aduce cu sine rëndul cel bun a unei episcopii organizate.

Părerea mea în privința modului după care Înalta noastră stăpânire ar putea a ne da ajutorul său, se concentrează în aceea, ca se binevoască a ne rezolva locul cel gol la Sibiu așa numit „Zulguș“ și pentru totdeuna al seuti de dare; apoi pe 50 de ani a ne da 100,000 bani buni ca cinci la sută interesul anual dela două milioane cu care ajutoriu eparchia, nu numai să zidescă biserica catedrală, rezidenția episcopescă, și institutul teologico-pedagogic, ci și se le înzestrează cu celea de lipsă și să facă cu banii un capital, cu care apoi încetând adiutul împărății, după 50 de ani, să fie în stare însași eparchia a se provida în privința cheltuielilor sale.

Eu aici nu fără destulă pricină am împreunat institutul clerical cu cel pedagogic, una pricină este, ca să nu pricinuesc stăpâniri cheltuieli îndoiite, alta ăra ca dascăl propoșii să căpătăm pentru școlile elementare, pentru că părerea mea este, ca tot clerical să învețe în cursul teologic și științele pedagogice, și înainte de sfînșirea sa să fie datoriu câți-va ani după stările împrejur a fi dascăli, apoi meritându-se să înainteze în trepta preoții. Cu modul acesta, să vor putea câștiga în câți-va ani și preoți și dascăli cualificați cu una și aceeași cheltuělă.

Propunerea mea mi se vede și din punctul acela al vederei a fi folositoare, pentru că după chipul acesta se vor putea căpăta dascăli mai harnici, de cât la întemplantarea aceea când dascălii nu ar ave nici un câmp pentru înaintarea lor, pentru că atunci tinerii cei mai harnici s'ar da pe trepta preoției, și numai cei ne harnici și alți feciori de meșteri cari sunt în îndoelă despre traiul vieții lor, ar veni la cursul pedagogic, cu astfelu de dascăli puțin s'ar folosi stăpânirea, ăra cultura și crescerea copiilor nu s'ar înainta.

Împreunarea institutelor acestora de lipsă este și pentru aceea ca se se observe armonia creșterii cei prin preoți și dascăli și pentru susținerea bunei înțelegeri între preoții și dascăli, și acesta sigur atunci se va ajunge, când preoții și dascălii de o potrivă sunt creșcuți, și cu învățături sănătoșe sunt adăpați.

Pentru priveghierea școlilor normale sunt de părerea acesta, ca protopopi districțuali să se însărcineze cu inspecția și direcția școlilor acestora, pre lângă resplata mai sus numită fața 14, și directorii se atârde de episcopul și consistoriul, ăra statul potrivit §-ului 4, din legile fundamentale 1849, să aibă cea mai înaltă priveghiere, asupra creșterii și învățături. — Pană acum au fost rënduit numai un director al școlilor întotă Transilvania cu o plată anuală din fondul sidoxial 400 fl. argint, și cu 80 fl., pentru indemnisițația cheltuielilor în călătorii. Unica circumstanța acesta, că pentru întreaga țară numai un director au fost așădat, dovedesce din destul trebuința resformei lucrului acestuia, momentos, și întogmirea lui potrivit scopului său înalt.

Sciind eu în cât are încredere Înalta noastră stăpânire în preoții de altă religie în privința creșterii tinerimei, cutez așternere rugarea mea către Înalt aceeași, ca să binevoască a estinde părințesca sa încredere și asupra preoției mele mai înalte, care încă și astăzi nepătată stă înaintea Înaltei noastre stăpâniri cu credința sa. — Cutez mai departe a încredința pre Maria Ta, că la întemplantarea aceea dacă te vei milostivi, a înainta propunerea mea, Înaltei stăpâniri, vei produce în exemplariu nici mei protopopi un zel, cu care lucrând ei neostenit, pe câmpul culturai și a creșterii vor îmbrătoșa cu îndoițe puteri interesul cel St. al preabunului Monarch, prea Înalt, care și până acum au fost învăpăiați cu credință neclătită, și așa vor arăta dovezi în fapte, că au fost vrednici de astfelu de încredere din partea Înaltei stăpâniri.

Ce se atinge de numărul clericilor, aflu de lipsă, că numărul lor trebuie să corespundă proporției numărului întregii preoțfmi parohiale. Eparchia mea are astăzi preste 900 de parochii, deci luându-să mortalitatea preoților, potrivit opiniei comune a doftorilor, trei-lea sută, urmăză că eu am lipsă în tot anul de 27 fețe pregătite spre trepta preoției, și fiind că pe vremea ocărmuirei mele sau redus câte-va parochii deoparte, ăra de altă parte cu prilejul dotației cei mult dorite să va micșora numărul preoției, așa pot propune numărul clericilor pe un an de 25 și fiind-că cursul clerical s'ar introduce pe 4 ani urmăză, că am lipsă de 100 clerici în toți patru ani, prin urmare eparchia mea are lipsă de un institut, care să cuprinză tinerii acestia, și pre toți cari sunt trebuincioși în astfelu de institut, adecă: de un director, vice-director, de un senior profesor, și de 4 profesori, și de personalul slujitorilor.

(Va urma).

Noutăți.

Memoriei celor căduți în războiul independenței. „Epoca“ scrie, că I. P. S. S. metropolitul primat al României a adresat o circulară tuturor protoereilor de județe, prin care le face cunoscut ca preoții din fie-care comună să formeze un tablou de numele tuturor soldaților căduți în luptă în războiul Independenței.

Tabloul va fi aședat în lăuntru fiecarei biserici, și preoții vor pomeni, la fie-care serviciu divin numele acestor viteji căduți pe câmpul de luptă,

Sesiunea generală a Academiei române din București se va deschide Marția viitoare în 3 (15) Lartie. În sesiunea acesta după-cum comunică „Familia“, au să se țină două discursuri de recepțiune: unul din partea dlui Preposis capitular din Blașiu Ioan Moldovan, ăra altul din partea dlui Saligny, ales membru în sesiunea generală din anii trecut.

Oficieri români în Brașov. Sâmbătă au sosit în Brașov cu trenul accelerat dela 2 ore 19 m. oficerii români, cari au venit din Ploesci, ca să întorcă visita, ce li-au făcut-o în 9 Februarie st. n. a anului curent oficerii din garnisōna Brașovului. Aceste visite — scrie „G. Tr.“, se făcură pe baza de invitațiuni reciproce din partea corpurilor oficeresci dela Ploesci și Brașov.

Din Ploesci au sosit cu totul 17 ofițeri ai garnisōnei de acolo de toate armele sub conducerea unui Locotenent-colonel. La gară unde se adunase lume multă, erau așteptați de vre-o 20 ofițeri din garnisōna Brașovului de toate armele, dela armata comună și dela honvezime, sub conducerea d-lui locotenent colonel Finger al regimentului Nr. 2 de infanterie. După-ce s'au salutat și prezentat reciproc, se urcară în trăsuri și porniră în oraș, mergând tot doi câte doi, un oficer dela noi cu unul dintre oșpeți. Nu s'a făcut nici un fel de manifestația la gară.

Din partea autorităților civile s'a vedut la gară senatorul Alesius, care, a bineventat pe oșpeții Ploesceni înlocuind pe primariul orașului.

Oșpeții au descălecat la hotel „Europa“, unde li s'a pregătit locuința. La 7 ore s'era dat un banchet în onōrea lor, ăra la orele 9 au vizitat petrecerea arangiată de casina oficerilor din loc. Duminecă înainte de amēdi

s'a produs în onorea oșpeților români în noua casarmă de cavalerie din Brașovul-vechiu un joc de călărie din partea ofițerilor husari și un Caroussel cu patru tunuri din partea artileriei. Din incidentul acesta noua casarmă de cavalerie este împodobită cu tricolorul României, cu stégul negru-galben și cu tricolorul unguresc, apoi cu emblemele ambelor state și cu portretul regelui Carol și al monarhului nostru. Ofițerii ploiescenți au vizitat și casarma honveților, unde li s'a oferit un dejun. Duminecă după amiază s'au reîntors la Ploiesci.

Protocolul congresului național bisericesc ordinar al metropoliei Românilor greco-oriental din Ungaria și Transilvania întrunit la Sibiu în 1/13 Octomvrie 1897. a apărut zilele din urmă în tipografia arhidieceșană. Edițiunea metropoliei. Conține în partea primă sumariul ședințelor congresuale în partea a doua următoarele acelu: A) Convocarea congresului. B) Cuvântul de deschidere. C) Raportul general al consistoriului metropolitan din ședința plenară. D) Instrucțiune cu privire la legile politice bisericesci. E) Cuvântarea metropolitului către manarhul la Cluș 1895. F) Răspunsul manarhului. G) Raportul general al consistoriului metropolitan; ca senat bisericesc. H) Raportul general al consistoriului metropolitan, ca senat școlar. I) Raportul general al consistoriului metropolitan, ca senat episcopesc. L) Raport general al delegațiunii congresuale. M) Regulament pentru administrarea afacerilor episcopesci. Concluse normative: Nr. 74. Denumirea administratorilor protopresbiterali.

Societatea geografică română sub Augusta Președenție a Majestății Sale Regelui Carol I. își va ține în luna acesta adunarea generală, având un program foarte important. Eată convocatoriul acestei adunări, ce ni s'a trimis spre publicare:

Conform art. 13 din statutele Societății în numele Comitetului, subsemnatii au onoare a convoca pe toți domnii societari a se întruni în Adunare generală obligatorie, la 7/10 8/20 și 9/21 Martiu 1898, la 8 1/2 ore s'era în sala de ședințe a Senatului. Ședințele vor fi prezidate de M. S. Regele.

Programa lucrărilor.

- Sâmbătă 7/10 Martiu 1898, ora 8 1/2 s'era.
1. Raportul anual al Dluui secretar General G. I. Lahovari.
 2. Dl Dimitrie A. Sturdza: Asupra lucrărilor Comisiunii Europene a Dunărei.
 3. Dl Gr. I. Lahovari: O călătorie a unui boier român în Europa în anul 1770.
 4. Dl Const. Chiru: O călătorie în Statele Unite ale Americii de nord, (cu proiecțiuni electrice).

Duminecă 8/20 Martiu 1898, ora 8 1/2 s'era.

1. Dl Gr. G. Tocilescu: Un răspuns Dluui profesor Ladislav Rethy dela Budapesta.
2. Dl St. Hepites: Schimbaturile clima la noi?
3. Dl Ionescu-Gion: Podul Mogoșoiei.
4. Dl Gr. Ștefănescu: Fenomenele geologice din parcul Yellowstone, în America, (cu proiecțiuni).

Luni 9/21 Martiu 1898, ora 8 1/2 s'era.

1. Dl M. Drăghiceanu: Geologia în lucrările publice.
2. Dl I. Novian: Asupra culturii poporului norvegian.
3. Dl P. I. Stroescu: Evoluțiunea suprafetei pământului dela originea lui.
4. Dl Const. Botea: Excursiunile congresului internațional de geologie în Rusia, (cu proiecțiuni).
5. Ședință intimă pentru chestiile administrative și financiare ale Societății.

București, Februarie 1898.

Vice-președinți:

General G. Manu. General C. Barozzi.

Secretar general:

George I. Lahovari.

Mulțămîta publică. Fii bisericești greco-orientale din Certege, Nicolae Cothisel primariu, Dumitru Trifa proprietariu au înfrumusețat biserica cu un tedarapod în valoare de 100 fl. și Sofia Cothisel născută Dandea prin solvirea sumei de 10 fl. pentru repararea icônolilor vechi, pentru cari poporul și pe calea acesta exprimă mulțămîta marinimozilor do-

natori dorind, ca Ddeu să le răsplătescă fapta creștină și să le lungască firul vieții mulți ani spre binele bisericești și fericirea familiilor lor. În numele poporului.

Certege, 10 Februarie n. 1898.

Constantin Cothisel,
preot gr.-or. român.

Mulțămîta publică. Dl învățător Ión Racotă din Avrig exprimă în numele corpului învățătoresc de-acolo mulțămîta pentru contribuțiile benevoale și suprasolvirile incuse cu ocaziunea producțiunii școlare, împreună cu declamări și reprezentațiune teatrală, arangiată de corpul învățătoresc în favorul bibliotecii școlare. Venitul curat la această petrecere a fost de 8 fl 50 cr, incurși în parte și prin poștă.

Epilogul afacerii Boiceff. Szimon Péter din Budapesta, tatăl Anei Szimon, pe care căpitanul bulgar Boiceff a omorît-o anul trecut, a trimis pe calea consulatului o scrisoare principelui bulgar, în care se rogă să-i asemneze din cassa sa privată rebonificarea de 5000 franci, judecată de tribunalul din Sofia în favorul copilului nelegitim al căpitanului Boiceff, — neavând nădejde, că va primi suma aceea dela căpitanul osândit.

Albina l.r. 21 cuprinde:

G. Coșbuc, Tradiții și legende din popor. — Dr. N. L-on, Omișile și mijloacele de a le stîrpi. — Stelian Petrescu, Fonograful — Cuvânt de îngropare pentru Ștefan-Vodă — C. I. Tomulescu, Speranța. — C. P. T. Starea de bucatărie în medicină. — I. N. Ciocan, Povestea lui Dragoș și a Bourului. — Elena Mih. Demetrescu, Împărăteasa și bancherul. — Aster, Bolele oilor. — Magniet și Ralian, Recolta rîchitei. — C. Popescu, De ale lui Păcală. — Informațiuni. — Voci din presă. — Adrese către redacție. — Poșta redacției.

Ilustrațiuni: Elementele fonografului lui Edison. — Fonograful prezentat la expoziția din 1889. — Fonograf perfecționat. — Bogdan-Drăgoș. — Zugrăvile din biserica „Treierăreli“ din Iași.

PARTEA ECONOMICA.

Apelul

comitetului central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiuului“ în cauza propășirii industriei de casă.

Economia câmpului este izvorul de căpetenie, din care se adapă cu belșug toate celelalte îndeletniciri omenești.

O țară cu economia câmpului înțeleptesce dezvoltată și cu pricepere purtată va fi totodată și o țară cu nesăcate bogății și cu locuitorii în bună stare.

Reuniunea noastră agricolă și-a pus de țintă, să lucre la o mai repede și mai înțeleptesca înaintare a poporului român din acest comitat în economia câmpului și în legătură cu ea în economia de vite, cu toate ramurile ei. Și dacă privim asupra lucrării seversite de Reuniune dela înființarea ei și până azi, cu plăcere putem spune, că rodnică a fost această lucrare, dezvoltată întru înaintarea țărânului nostru pe terenul economic. Trebuie însă să mărturisim, că multe mai sunt încă de făcut, multe de îndreptat, multe de dezvoltat, până să ne vedem numai cât de cât apropiați de ținta, ce ni o am propus.

În înțelesul §-ului 1 lit. c, din statute, în cercul de lucrare al Reuniunii noastre cade și înaintarea industriei de casă, adică a acelor îndeletniciri ale omienilor nostri dela sate mai ales, cari dau mijloacele și uneltele trebuincioase la îndeșularea multelor și feliuritelor trebuințe în ce privește hrana, îmbrăcăminte și locuința lor. Spre aceste scopuri multe lucruri folositoare și frumoase totodată scie să seversescă țărânul nostru, dar și mai multe și mai vrednice de laudă femeia română, cu drept cuvânt lăudată de toți pentru hărnicia, istețimea și gustul, cu care isprăvesce țesăturile, chindisiturile, alesăturile, împletiturile sale, mult prețuite nu numai de noi toți, ci și de omieni pricepători ai altor nemiștrii străine.

Asupra acestor lucrări deci voiesce comitetul reuniunii noastre să-și îndrepte mai cu stăruință luarea aminte, pentru a face cu pu-

tință, ca cu vremea și în acest însemnat și rodnic ram al economiei să facem o înaintare și un spor, care să fie nu numai spre mângăierea și mulțămirea noastră sufletescă, ci totodată și un bogat izvor de venit bănesc.

Ca lucrarea noastră în acest înțeles să fie cu folos, trebuie înainte de toate să cunoșcem bine diferitele feluri de lucruri din industria sau meseriile de casă, pe cari le seversesc țărânii nostri și mai ales femeile lor, ca apoi mai bine să scim, cum și unde e de pus umărul și ce ar fi de făcut, pentru-ca înaintarea să se facă mai cu hotărîre și lucrurile se aducă și mai mare câștig.

În vederea acestui scop ne îndreptăm către toți frații nostri români economi din acest comitat, cu rugarea să ne trimită din lucrurile de mână seversite de ei și de femeile lor câte un lucru (uneltă, țesătură, cusătură, acaret etc.) din cele mai bine izbutite, sau câte o mustră (probă) baremi unde nu se poate trimite lucrul întreg, ca astfel să vedem ce se lucră prin diferitele comune, și apoi să chibzuim mijloacele, cum aceste lucrări se seversescă și mai bine și cu unelte mai desevșite, cum ele se se facă în cătățime mai mare și cu muncă mai puțină, și cum în sfîrșit s'ar pute ajunge la material mai bun și mai efin pentru facerea tuturor acelor lucruri.

Deore-ce însă mai mare folos vom pute ave, dacă lucrurile industriei noastre de casă vor trage asupra lor luarea aminte și a altora și vor fi cumpărate de noi, va trebui să chibzuim și cum, dela lucrurile și mustrele cele mai bune și mai frumoase, să facem icône, (desemnuri) diferite cărți ca să potă fi trimise în lumea mare, ca prin ele să atragem luarea aminte asupra lucrurilor seversite de noi, și cum apoi să adunăm ce e mai bun, mai frumos, mai făgăduitor de trecere la anumite locuri, ca putându-se pune la întrecere cu lucrurile altora, să trecă mai cu înlesnire în negoțul cel mare și să ajungă a fi și ele izvor de venit pentru economii nostri.

Fiind-că numai astfel se potă aștepta o înaintare prințioasă pe acest teren, făgăduitor de frumoză și bogată rodă, rugăm cu căldură pe totîfrății și surorile noastre dela sate, dar mai ales pe preoți și învățători și ceilalți cărturari de prin comune a ne da sprijinul lor în adunarea lucrurilor și mustrelor trebuincioase din industria de casă.

Fiind vorba de mustre, înțelegem numai de acelea, cari înfățișează lucruri (țesături, chindisături, alesături, împletituri etc) făcute după firea și gustul Românului, după noima și rostul moștenit dela părinții, moși și strămoși nostri, ér nu de cele cu gustul corcit, împrumutat dela lucruri cumpărate de prin bolte dela oraș și cari pe ici pe colea au început a scote din folosință lucrurile bune, trainice și alese cu gust aveau românesc. Pentru mustre ajunge și o bucată mai mică din un lucru întreg, dacă din ea se potă cunoșce desenul (icóna) cusăturii, țesăturii, alesăturii, împletituri etc. fețele (culorile), felul alăturării și împreunării lor, și în sfîrșit pas de pas alcătuirea lucrului întreg (felul împrumuturilor, al alesăturii, al împletituri). Unde acesta nu se potă bineveniți o fășie de pânză cu mystra dorită cusută pe ea. (De altcum, aceeași fășie de pânză potă fi înzestrată cu mai multe mustre cusute sau chindisite.)

Comitetul reuniunii noastre va ține în seamă pe toți trimițătorii, va îngriji de desemnarea în regulă a mustrelor celor mai frumoase și de răspândirea lor prin tipariu, păstrând lucrurile de frumozete mai mare așa ca să ajungem cu vremea la înființarea unui muzeu de lucruri de industrie de casă, vrednice de vîdut.

Astfel făcînd, cu toții împreună vom seversî o lucrare nu numai de cînte pentru nîmul nostru, ci totodată și o lucrare, care să ne deschidă isvîre nouă de câștig și căi nouă de înaintare în bunăstare economică și în cultură preste tot.

Din ședința comitetului „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiuului“, ținută la 3 Martiu n. 1898.

D. Comșa
president. Victor Tordășianu,
secretar.

I. Löser.

Istoria Agriculturii.

Traducțiune autorizată

de

Un prieten al plugarilor.

(Urmare).

Agronomia pe timpurile lui Carol cel Mare până în timpul fără rege. 800—1254.

Periodul III.

Starea agriculturii pe timpul lui Carol cel Mare 754—814.

Pre cât de mic este acest period, pe atât de însemnat este conținutul lui.

1. Cu Carol cel mare începe o nouă epocă și pentru agricultură în Germania. Carol consacră o parte însemnată din activitatea lui pentru agricultură, îndemnă poporul la lăzuirea (tăierea) pădurilor, și lăsa omienilor, cari se ocupau cu lucrul acesta, câte o bucată din pământul acesta, ca proprietate, pentru care aveau să dea o arîndă anumită.

S'au zidit orașe, cele, cari esistau s'au mai mărit, comerțul s'a estins și prin așa ceva agronomia a primit noi puteri. Afară de aceea Carol cel Mare căută prin legi și ordinațiuni (Capitulare este cea mai veche carte germăna de agricultură) a ridica agricultura, economia de vite și pescăritul. (Capitulare 15. se dică: „Pe domeniile noastre fie care funcționar să aibă lac pentru pești, și să mărască acele lacuri cari sunt deja) și premere economilor cu exemple bune, făcînd pe domeniile lui fel de fel de pregătiri de model. La toate aceste pregătiri el venia în persoană și i-si făcea însuși calculul.

2. Capitularele său ordinațiuni lui Carol cel Mare despre administrarea moșilor lui dau interesante deslușiri despre starea de atunci a agriculturii. În capitulare se tratăză despre cultivarea agrilor, fînătelor și pădurilor, despre economia de vite, despre crescerea cailor, despre stupărit și despre grădinărit. Aci aflăm noi despre diligența și grija, care o pune grădinăritul nemțesc pe flori și legumi, în secolul IX noi aflăm, că să cultivau rose, crini și alte flori frumoase, apoi chiminul comun și chiminul dulce (finchin) pîtrengei, hrănițe, crastaveți, mazere, cartofi, ciapă, usturoi, chervel și alte legumi. Și cultivarea pomilor era însemnată; asemenea și vița de vie la Rhen. În privința tîmnei dică capitulare 48: „Funcționarii nostri au de a se îngriji, ca stîrcerea vinului să se facă cum se cade, nime să nu îndrăsnescă a sdrobi cu piciorule strugurii, ci totul să se facă cu cea mai mare curățenie“.

Și cultivarea cănepei era bine îngrijită, căci germanii puneau mare preț pe hainele de cănepă. Cine cuteza să fure cănepă se pedepsea după legea salfranconică.

3. Progresul în agricultură a avut mare influință și asupra edificiilor. Curțile proprietarilor constau acum din case de locuit, pivniță, bucatărie, pod pentru grâu, grajd pentru cai, boi, vaci, oi și porci. Lângă aceste se mai afla o casă separată pentru femei, unde torceau și țeseau, acesta se numea casa femeilor.

Au început acum ași face case din pîtră. Nu numai palatele renumite împărătesci la Aachen, Ingolheim și în alte locuri, ci și alte case domnesci (villae) pe domeniile lui Carol cel Mare au fost edificate din pîtră. Edificiile erau aședate în jurul curții, și pentru a intra cu înlesnire din una în alta, erau legate una de alta. (împreunate).

4. Carol cel Mare eda un edict în privința diligenței în casă, în care porunci el, ca nobilii cei tineri să se instrueze în purtarea armelor, ér princeșele să se ocupe cu torsul și cu țesutul. În casele lor femeile își petrecu timpul cu furca și cu rîșboiul, și făceau haine atât pentru ele cât și pentru bărbații lor, atari vestminte serviau atât pentru fetele regelui, cât și pentru țărani. Pe lângă țesăturile de cănepă au început femeile a țese și lână. Cât timp portul bărbaților și al femeilor era simplu, până în evul mediu, aveau femeile pe lângă fus și rîșboiu, și forțee și ace, și în poeziile din evul mediu se petrec adese-ori scene frumoase unde princeșele croiau vestminte și servitorele le cos'au. (Va urma).

A apărut:

Ov. Densușianu

Obiectul și Metodica Filologiei,

lecție inaugurală, ținută la facultatea de litere din București la 29 Octombrie 1897.

Prețul 50 cr.

I. L. Szavlovski, inginer.

Chronologie, Calendare și Reforma calendarului.

Prețul 50 cr.

Se pot procura din

Librăria Tipografiei arhidieceșane,
Sibiu.

Ad. Nr. 126—1898.

CONCURS

Pentru întregirea parohiei vacante Sântă Maria, conform rezoluției Prea-venerabilului Consistor arhidieceșan din 18 Novembre 1897 Nr. 7423 B. se scrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele sunt 300 fl. 92 cr. despre cari interesații pot lua informa-

țiuni dela comitetul parochial respective oficiul protopresbiterial.

Petenții au a-și așterne cererile instruite conform normelor din vigoare la subsemnatul oficiu protopresbiterial în termenul deschis (p. u. Hidalmás) și înainte de alegere au a se prezenta în vre-o Duminecă sau sârbătoare la biserică, pentru a cânta, respective celebra și cuvânta.

Fizeș-Sânpetru, 10 Februarie, 1898.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Oficiul protopresbiterial gr.-or. al Ungurașului.

Paul Roșca,
protopresbiter.

În Tipografia arhidieceșană
au apărut:

I. C. Panțu:

Curs complet

de

corespondență comercială

à fl. 1.60,

Procent, Promil, Interese

Teoria conturilor curente

à fl. —.40.

Se pot procura din

Librăria arhidieceșană, Sibiu.

„Detunata”,

instituit de credit și de economii, societate pe acții în Bucium.

Raportul comitetului de supraveghere.

Revidând registrele de contabilitate le-am aflat în bună ordine.

Examinând bilanțul, contul profitului și al perderilor cu finea anului de gestiune trecut le-am aflat de corecte. [40] 1—1

Bucium, în 25 Februarie 1898.

Dr. V. Fodor m. p.,
president.

Pompiliu St. Șiușuțiu m. p.

Pamfilu Baiesianu m. p.,
notar.

Alexandru Macaveiu m. p.

Vestitele Seminte de flori și legumi

ale lui [13] 12—17

Mauthner

în
pachete închise, legal garantate
cu marca de apărare împotocolată

„Ursul”

se pot căpăta în toate
băcăniile și ferăriile
mai mari.

NB. Numai pentru pachetele închise, provădate cu figura ursului și signate cu numele Mauthner, cum arată figura alăturată, la firma Edmund Mauthner în Budapesta, strada Andrássy 23, garanție deplină, că-s seminte prospete și veritabile.

Din

„Biblioteca pentru toți”,

sub direcțiunea literară a d-lui D. Stăncescu au apărut până acum:

Nr. 1 <i>Povești alese</i> de Andersen;	Nr. 60 <i>Manon Lescaut</i> , I. roman de Abatele Prévost;
Nr. 2 <i>Păsările noastre</i> (legende), de S. Fl. Marian;	Nr. 61 <i>Trotoarul Bucur.</i> , nuvele de D. R. Rosetti (Max);
Nr. 3 <i>Cântece și plângeri</i> , I. (poesii) de M. Zamfirescu;	Nr. 62 <i>Enoch Arden</i> , poemă de Tenyson
Nr. 4 și 5 <i>Despre educație</i> , pe Herbert Spencer;	Nr. 63 <i>Satire și teatru</i> de D. C. Ollanescu (Ascanio);
Nr. 6 <i>Iceșterse</i> (nuvele) de A. Vlahuță;	Nr. 64 <i>Spre primăvară</i> poesii de Costin;
Nr. 7 <i>De prin veacuri</i> , I. (nuvele) de Carmen Sylva;	Nr. 65 <i>Manon Lescaut</i> vol. II. roman de Prévost;
Nr. 8 <i>România, Roma, Piza</i> etc. de Michelet;	Nr. 66 <i>Manon Lescaut</i> , vol. III. (ultim.) de Prévost;
Nr. 9 <i>Castelul Peleş</i> , descrierea de Leo Bachelin;	Nr. 67—69 <i>Minunile universului</i> , vol. I. II. III. istoria naturală;
Nr. 10 <i>Nuvele și schițe</i> de T. Maiorescu;	Nr. 70 <i>Legenda țăranilor</i> de P. Dulfu;
Nr. 11 <i>Din tinerețe</i> etc. nuvele de André Theuriert;	Nr. 71 <i>Ce este frumusețea</i> , artă de Const. Stăncescu;
Nr. 12 <i>Nuvele</i> de M. Demetrescu;	Nr. 72 <i>Cugetări noi asupra popoarelor vechi</i> , Egiptul, geografie de Buzoianu;
Nr. 13 <i>Nuvele romane</i> de Duiliu Zamfirescu;	Nr. 73—74 <i>Dan</i> partea I. roman de A. Vlahuță;
Nr. 14 <i>Antichitatea romană</i> de Wilkins;	Nr. 75 <i>Armonii intime</i> , poesii de A. Sibleanu;
Nr. 15 <i>Proză și poesii</i> de Gr. M. Alexandrescu;	Nr. 76—77 <i>Dan</i> , partea II. roman de A. Vlahuță;
Nr. 16 <i>Povestea vorbii</i> I. proverbe de Anton Pann;	Nr. 78 <i>Ginerele lui Poirier</i> , de Augier & Sandeau;
Nr. 17 <i>Istoriore</i> de d-na Colomb;	Nr. 79 <i>Nastratin Hogea</i> de A. Pann;
Nr. 18 <i>Schițe umoristice</i> de Dumitru Teleor;	Nr. 80-84 <i>Ciocoi vechi și noi</i> , roman de Filemon;
Nr. 19 <i>La ce visează fetele</i> , teatru de Alfred de Musset;	Nr. 85 <i>Biografiile scriitorilor rom.</i> de Adamescu;
Nr. 20 <i>Legende istorice</i> , de D. Bolintineanu;	Nr. 86 <i>Ce povestesc pădurea</i> , nuvele de Putlitz;
Nr. 21 <i>Ombra</i> , roman de Genevraye	Nr. 87 <i>Berberii Hesperidele</i> , geografie de G. T. Buzoianu;
Nr. 22 <i>Căl. împrej. Odăii mele</i> , roman de Maistre-Havier;	Nr. 88—89 <i>Denisa</i> teatru de Duma (Al. fiul);
Nr. 23 și 24 <i>Din viața meseriașilor</i> , nuvele de P. Bănăceanu;	Nr. 90 <i>Poeme</i> , de H. G. Leca;
Nr. 25 <i>Povestea vorbii</i> II. proverbe de Anton Pann;	Nr. 91 <i>Geniile științei și industriei</i> , biografii de Gastineau;
Nr. 26 <i>Biografiile omenilor celebri</i> ;	Nr. 92 <i>Sincere</i> , poesii de Radu D. Rosetti;
Nr. 27 <i>Antichitatea greacă</i> de Mahaffy;	Nr. 93—94 <i>Povestea lui Moș Albu</i> de A. Pann;
Nr. 28—33 <i>Opere complete</i> , de Creangă;	Nr. 95 <i>Cartagena-Cyrena</i> , geografie de G. T. Buzoianu;
Nr. 34 <i>Istoriore</i> , de Ionescu-Gion;	Nr. 96—97 <i>Paul și Virginia</i> , roman de B. de St. Pierre;
Nr. 35 <i>La gura sobei</i> , snöve de Dumitru Stăncescu;	Nr. 98 <i>De demult</i> , poesii de Stavri;
Nr. 36 <i>Povești de Crăciun</i> ;	Nr. 99 <i>Apostol</i> , poemă de Petöfi;
Nr. 37 <i>Proză și epigrame</i> , de Radu D. Rosetti;	Nr. 100 <i>Carte de chipuri fără chipuri</i> , povești de Andersen;
Nr. 38 <i>Werther</i> roman de Goethe;	Nr. 101—110 <i>Dicționarul francez-român</i> de Urechia;
Nr. 39 <i>Povestea vorbii</i> II. (ultim.) proverbe de A. Pann;	Nr. 111 <i>Poesii</i> de Th. M. Stoenescu;
Nr. 40 <i>De prin veacuri</i> II (ultim.) nuvele de Carmen Sylva;	Nr. 112—113 <i>Introducere la studiul Științelor fizice</i> de Morand;
Nr. 41 <i>Noțiuni asupra științelor</i> de Huxley;	Nr. 114 <i>Linistea sufletescă</i> de Seneca;
Nr. 42 <i>Doruri și amoruri</i> I. poesii de Depărățeanu;	Nr. 115 <i>Alte schițe umoristice</i> de Dumitru Teleor;
Nr. 43 și 44 <i>Modele de discursuri rom.</i> de Adamescu;	Nr. 116—117 <i>Iubire</i> de Vlahuță;
Nr. 45 <i>Doruri și amoruri</i> , II. (ultim.), poesii de Depărățeanu;	Nr. 118 <i>Fleacuri</i> , amintiri duișe, schițe și novelete de V. Pop;
Nr. 46 <i>Dușmanii nostri</i> , de Dr. Urechia	Nr. 119 <i>Robia Peleşului</i> de Carmen Sylva, traducere de Elena Radu Rosetti;
Nr. 47 <i>Cântece și plângeri</i> II. (ultim.) poesii de M. Zamfirescu;	Nr. 120 <i>Un leu și un zlot</i> , comedie într-un act (localizare) de D. Rosetti;
Nr. 48—49 <i>Modele de discursuri străine</i> de Gr. Adamescu;	Nr. 121—122 <i>Notițe și fragmente literare</i> de I. L. Caragiale;
Nr. 50 <i>Convorbiri despre artă</i> , I. de Pecaut și Baude;	Nr. 123 <i>Teatru</i> (vol. II) de R. D. Rosetti (Max);
Nr. 51 <i>Din gona vieții</i> I., nuvele și poesii de A. Vlahuță;	Nr. 124 <i>Intrebuințarea vieții</i> de I. Lubbok;
Nr. 52 <i>Prietene</i> roman de François Coppée;	Nr. 125 <i>Povestea Mavroghenescă</i> de Pitariu Hristache;
Nr. 53 <i>Doi trandafiri</i> , nuvele de Wildenbruch;	Nr. 126—127 <i>Poesii</i> de Bălăcescu;
Nr. 54 <i>Patriotul</i> , morală de Bourde;	Nr. 128—137 <i>Codul civil-român</i> , adnotat de Hamangiu;
Nr. 55 <i>Din inimă</i> , poesii de Radu D. Rosetti;	Nr. 138 <i>Suspine</i> (poesii populare din Basarabia) de George Madan.
Nr. 56 <i>Convorbiri despre artă</i> II. (ultim.) de Pecaut și Baude;	
Nr. 57 <i>Din goana vieții</i> II. nuvele de A. Vlahuță;	
Nr. 58 <i>Schițe ușore</i> de Caragiale;	
Nr. 59 <i>Din gona vieții</i> , III. (ultim.) nuvele de A. Vlahuță;	

Un număr costă 16 cr.

Se află de vânzare în

Librăria Tipografiei arhidieceșane, Sibiu.